

Қырықыншы аяттың жасырын тарихы — жиырма бірінші бөлім

Екінші қасірет — сегізінші бөлім — Езекиел №2

Jeff Pippenger
2026-08-05

Езекиел Яһуда руының Арыстаны өздері үшін тәлім беру ісін жүзеге асырған адамдарды бейнелейді, ал Оның негізгі тәлімі — «үстіне үстіне, жолына жолы».

Ол оларға: «Қажығанға тыныштық беретін демалыс — осы; сергіту — осы»,— деді; бірақ олар тыңдағылары келмеді. Сондықтан Жаратқан Иенің сөзі олар үшін: «өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, анда аздап»,— болды; сондықтан олар жүріп барып, шалқасынан құлап, быт-шыт болып, тұзаққа түсіп, ұсталып қалсын. Ишая 28:12, 13.

Қазіргі уақытта Яһуда руының Арыстаны Езекиел кітабын ашып жатыр. Бізге Езекиелдің отызыншы жылы діни қызметкер екені хабарланады, мұндағы «отыз» не оның діни қызметкер ретіндегі нышандық жасын, не Жосияның Ұлы Құтқарылу мейрамынан басталған пайғамбарлық желідегі отызыншы жылды білдіреді. Соңғы күндердегі ақырғы діни қызметкерлер тобы — жүз қырық төрт мың, ал ежелгі сөзбе-сөз тарихтар соңғы күндердегі нышандық тарихтың бейнесі болып табылады.

Ал сендер Жаратқан Иенің діни қызметкерлері деп аталатын боласыңдар; адамдар сендерді біздің Құдайымыздың қызметшілері деп атайтын болады; сендер басқа ұлттардың байлығын жейтін боласыңдар, әрі олардың даңқымен мақтанатын боласыңдар. Ишая 61:6.

Езекиел — кейінгі күндердегі Құдай халқының нышаны, мұны әрбір пайғамбарлық куәлік айқындайтын қасиетті тарих. Сол қасиетті тарих — үшінші періштенің қозғалысы; бұл қозғалыс 1840 жылғы бірінші періштенің қозғалысында айрықша түрде алдын ала бейнеленген еді. Бірінші періштенің қозғалысы — үш періштенің альфа-періште қозғалысы, ал үшіншісі — омега-періште. Сондықтан Езекиел жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытында Петірмен қатар қойылады. Петір де, Езекиел де орналасқан бұл рәміздік тарих Паний тарихы ретінде көрсетіледі.

Кішкентай кітапша

Езекиел Аян кітабының оныншы тарауындағы Жохан сияқты кішкентай кітапты алады.

Бірақ сен, адам ұлы, Мен саған не айтсам, соны тыңда; сол бүлікшіл үй сияқты бүлікші болма: аузыңды аш та, Мен саған не берсем, соны же. Мен қарағанымда, міне, маған бір қол созылды; әрі, міне, оның ішінде бір кітап шиырымы бар екен; Ол оны менің алдыма жайып жіберді; және ол ішінен де, сыртынан да жазулы екен; онда жоқтаулар, зар еңіреулер және қасірет жазылған еді. Сосын Ол маған былай деді: Адам ұлы, не тапсаң,

соны же; осы шиырымды же де, барып, Израил үйіне сөйле. Сонда мен аузымды аштым, әрі Ол маған сол шиырымды жегізді. Және Ол маған былай деді: Адам ұлы, қарныңды жегіз де, Мен саған беріп отырған осы шиырыммен ішінді толтыр. Сонда мен оны жедім; және ол аузымда тәттілігі жағынан балдай болды. Езекиел 2:8–10, 3:1–3.

Аян кітабының оныншы тарауында Жохан кішкене кітапты жейді, және бүкіл бұл тарау 1840 жылғы 11 тамыздан 1844 жылғы 22 қазанға дейінгі Құдай құдіретінің көрініс табуын бейнелейді.

«Үшінші періштенің хабарын жариялауға қосылатын періште бүкіл жерді өз даңқымен нұрландыруы тиіс. Мұнда дүниежүзілік ауқымы бар әрі бұрын-сонды болмаған құдіретке ие іс алдын ала айтылған. 1840–44 жылдардағы адвенттік қозғалыс Құдай құдіретінің даңқты көрінісі болды; бірінші періштенің хабары дүниедегі әрбір миссионерлік бекетке жеткізілді, ал кейбір елдерде он алтыншы ғасырдағы Реформациядан бері қандай да бір елде байқалғаннан да зор діни серпіліс болды; бірақ мұның бәрінен үшінші періштенің соңғы ескертуі тұсындағы құдіретті қозғалыс асып түседі». Ұлы күрес, 611.

Езекиел Аян кітабының оныншы тарауында Жоханмен сәйкестендіріледі, сондықтан Петір, Жохан және Езекиел жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақыты кезінде өздеріне белгіленген орындарында бірге тұрады.

1840 жылдан 1844 жылға дейінгі кезең — 1299 жылғы 27 шілдеде басталған жүз елу жылдық кезеңнен бастау алған уақыт пайғамбарлығының басталуынан өрбіген төрт жылдық мерзімді білдіреді. Сол «бес ай» аяқталып, 1840 жылғы 11 тамызда тәмамдалған үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күндік уақыт пайғамбарлығымен ұласты; осы кезде Құдай құдіретінің даңқты көрінісі 1844 жылғы 22 қазанға дейін айқын көрінді. Содан кейін пайғамбарлық уақыттың қолданылуы тоқтады.

Сонда ол мәңгілік әрі мәңгі өмір сүретін, көкті және ондағы нәрселерді, жерді және ондағы нәрселерді, теңізді және ондағы нәрселерді жаратқанның атымен: «Енді уақыт болмайды»,— деп ант етті. Аян 10:6.

Пайғамбарлық уақыт пайғамбарлықтың жарамды қолданылуы ретінде 1844 жылдың 22 қазанында аяқталды. Езекиел, Петір және Жоханның әрқайсысы бірінші және екінші періштелер қозғалысының, сондай-ақ үшінші періштенің қозғалысының Құдайдың дана қыздарын бейнелейді.

Аяндар

Езекиел кітабының алғашқы «он бір» тарауы бірінші тараудың бірінші аятында баяндалғандай бірқатар «аяндарды» ұсынады.

Отызыншы жылы, төртінші айда, айдың бесінші күні, мен Кебар өзенінің бойында тұтқындардың арасында жүргенімде, көктер ашылып, мен Құдайдың аяндарын көрдім. Езекиел 1:1.

Алғашқы он бір тараудың «аяндары» әуелі бірінші тарауда Хевар өзенінің бойында берілді, содан кейін ол үшінші тараудағы «жазықтағы» аянда кеңейтілді, ал бұдан соң сегізінші тараудағы Иерусалимдегі аянда тағы да ашылды. Хевар өзені, жазық және Иерусалим деген үш орын үш аянды білдіреді; осы үш аян бірігіп, бір аянды құрайды, ал сол аян — бірінші аяттағы және алғашқы «он бір» тараудағы «аяндар».

Мерейтой жылы

Отызыншы жылды Жосияның атақты Құтқарылу мейрамынан басталған әрі кейін 22 қазанда аяқталған Мерейтойлық циклдің отызыншы жылы деп қарастыруды оңай негіздеуге болады, өйткені киелі тарихтың дәл сол желісі айқын түрде, жол үстіне жол болып, бірден артық куәгермен бейнеленген. Мысал ретінде: Құтқарылу мейрамы көктемгі мейрамдарды, ал татуластыру күні күзгі мейрамдарды білдіреді. Сондықтан Леуіліктер 23 Жосиядан басталған Мерейтойлық циклмен сәйкеседі. Жосия патша арқылы 573 ж. б.з.д. 22 қазанға дейін бейнеленген тарихпен сәйкесетін өзге де желілер бар. 573 ж. б.з.д. 22 қазанда Мерейтой жылының тарихи түрде орындалуы тарихшылар тарапынан расталады.

Хронологтар, әдетте, татуласу күнін б.з.д. 573 жылдың 22 қазанына орналастырумен келіседі, ал Жосияның Ұлы Құтқарылу мейрамы да б.з.д. 622 жылға жатқызылады және бұл күнді інжілдік хронологтар мойындаған. Көктемгі мейрамдардың нышаны болған Құтқарылу мейрамы қырық тоғыз жылдық мерейтойлық циклді бастады; ол күзгі мейрамдардың нышаны — татуласу күнінде аяқталды. Қырық тоғыз жылды құраған жеті жылдық апталар жердің демалыс жылының нышандары болды.

«Тарих болсын, өсиет болсын, не пайғамбарлық болсын, әрбір бетінде Ескі Өсиет Жазбалары Құдай Ұлының ұлылығымен нұрланған. Құдай тарапынан белгіленгені қаншалықты дәрежеде болса, иудаизмнің бүкіл жүйесі Ізгі хабардың тұтасқан пайғамбарлығы болды. “Оған барлық пайғамбарлар куәлік береді”. Елшілердің істері 10:43. Адам атаға берілген уәделен бастап, патриархтар әулеті мен заңдық құрылым арқылы көктің даңқты нұры Құтқарушының іздерін айқын көрсетті. Көріпкелдер Бетлехем Жұлдызын, келуге тиіс Шилоны, болашақтағы оқиғалар олардың алдынан тылсым шеруімен өтіп жатқанда, көрді. Әрбір құрбандықта Мәсіхтің өлімі көрсетілді. Әрбір ладан түтінінде Оның әділдігі көкке көтерілді. Әрбір мерейтой кернейі арқылы Оның есімі жария етілді. Қасиеттілердің Қасиеттісінің үрейлі құпиясында Оның ұлылығы мекендеді». «Ғасырлар аңсаған Иса», 211-бет.

Он жеті

Зедекия Иерусалим б.з.д. 573 жылдан он төрт жыл бұрын құлаған кезде, Бабылға айдалып әкетілген еді. Яһуди тарихшылары 622 жылғы Жосиядан бастап 573 жылғы 22 қазанға дейінгі мерейтойлық циклді 17-ші мерейтойлық цикл деп таниды. Рафия шайқасынан Паний шайқасына дейінгі кезең он жеті жыл болды. Рафия шайқасында Птоломей жеңімпаз болды, әрі ол он жеті жыл бойы оңтүстіктің патшасы ретінде билік етті. Милан жарлығынан бастап Константин 330 жылы өз империясын бөлгенге дейін он жеті жыл өтті. Он жетінші мерейтойлық циклде Иерусалимді Набуходоносор қиратты.

Өйткені Израил ұлдары көп күндер бойы патшасыз, әміршісіз, құрбандықсыз, мүсінсіз, ефодсыз және терафимсіз қалады. Содан кейін Израил ұлдары қайтып келіп, өз Құдайлары Жаратқан Иені және өз патшалары Дәуітті іздейді; әрі ақырғы күндері Жаратқан Иеден және Оның ізгілігінен қорқатын болады. Ошия 3:4, 5.

Ошия Зедекияның тұтқынға түсуіне тікелей қатысы бар бір мәселені қозғап отыр, бірақ бұл сонымен бірге б.з.д. 723 жылы солтүстік патшалық үшін тұтқындықтың басталуын да бейнелейді. Ошияның осы үзіндісінің Езекиелдің куәлігімен байланысуының себебі — Израилдің адам патшаны талап етіп, Құдайды теріске шығарғанында. Израилдің Құдайлық Патшаның орнына адам патшаның билігіне бағынуды қалауы Леуіліктер 26-тараудағы «жеті есе» үкімінде «күш-қуатыңның тәкаппарлығы» ретінде бейнеленген.

Егер осының бәріне қарамастан Маған әлі де құлақ аспайтын болсаңдар, онда күнәларың үшін сендерді жеті есе артық жазалаймын. Қуаттарыңның тәкаппарлығын күйретемін; аспандарыңды темірдей, жерлеріңді жездей етемін. Леуіліктер 26:18, 19.

«Күш-қуатыңның тәкаппарлығы» Израилдің дүниедегілерге ұқсап, өз патшасының болуын қалауын білдіреді. Солтүстік патшалықтан патшаның б.з.д. 723 жылы аластатылуы, ал содан кейін оңтүстік патшалық патшасы Седекияның б.з.д. 586 жылы тұтқынға түсуі көне Израилдің «тәкаппарлығының» күйреуін білдіреді, ал тәкаппарлық құлаудың алдында жүреді. Киелі кітаптағы пайғамбарлықта «билік» патшаны немесе патшалықты білдіреді, ал Израилдің адам патшаны иеленуге ұмтылғандағы тәкаппарлығы теократияны және Құдайлық Патшаны теріске шығаруды білдіреді.

Самуил қартайғанда, ол өз ұлдарын Израилге би етіп қойды. Тұңғышының аты Жоел, ал екіншісінің аты Әбиях еді; олар Беер-Шебада би болды. Бірақ оның ұлдары оның жолымен жүрген жоқ, қайта пайдакүнемдікке бұрылып, пара алып, сотты бұрмалады. Сонда Израилдің барлық ақсақалдары жиналып, Рамаға, Самуилге келіп, оған былай деді: «Міне, сен қартайдың, ал ұлдарың сенің жолыңмен жүрмейді; енді бізге барлық халықтардағыдай өзімізді билейтін патша қой». Бірақ олардың: «Бізге өзімізді билейтін патша бер»,— деген сөзі Самуилге ұнамады. Сонда Самуил Жаратқан Иеге сиынды. Жаратқан Ие Самуилге былай деді: «Халықтың саған айтқанының бәріне құлақ ас; өйткені олар сенен бас тартқан жоқ, Менің олардың үстінен патшалық құруымнан бас тартты. Мен оларды Мысырдан алып шыққан күннен бастап осы күнге дейін істеген барлық істеріне сай, Мені тастап, өзге тәңірлерге қызмет еткендей, саған да солай істеп отыр. Енді олардың даусына құлақ ас; тек оларға салтанатты түрде ескертіп, өздеріне патшалық құратын патшаның тәртібін көрсет». 1 Патшалықтар 8:1–9.

Сол тұста Израилдің тек Құдайды ғана өздерінің Патшасы ретінде емес, сонымен бірге Самуил арқылы бейнеленген Пайғамбарлық Рухын да қабылдамай тастағанын атап өту керек, өйткені онда: «олар Мені тастап, өзге тәңірлерге қызмет етті; саған да солай істеп отыр»,— деп айтылған.

«Шайтан... жалғанды үнемі тықпалап, адамдарды ақиқаттан тайдыруға тырысады. Шайтанның ең ақырғы алдауы — Құдай Рухының куәлігін күшін жойғандай ету. “Аян болмаса, халық азады” (Нақыл сөздер 29:18). Шайтан әртүрлі жолдармен әрі әртүрлі

құралдар арқылы Құдайдың қалдық халқындағы шынайы куәлікке деген сенімді шайқалту үшін айлакерлікпен әрекет етеді.»

«Куәліктерге қарсы шайтандық бір өшпенділік тұтанады. Шайтанның әрекеттері қауымдардың соларға деген сенімін шайқалтуға бағытталатын болады, мұның себебі мынада: егер Құдай Рухының ескертулері, әшкерелеулері және кеңестері ескерілсе, онда Шайтан өз алдауларын енгізіп, жандарды өз адасуларымен шырмау үшін мұншалық айқын жолға ие бола алмайды». *Selected Messages, book 1, 48.*

Ежелгі Израилдің теократиясы үшін соңғы алдау тек Құдайды ғана емес, сонымен бірге Пайғамбарлық Рухын да қабылдамау болды. Б.з.д. 1097 жылғы сол қабылдамау 1863 жылғы Лаодикеялық Жетінші күн адвентизмінің соңғы алдауын бейнелейді. Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» — Құдай Сөзі, ал Пайғамбарлық Рухы «жеті уақыт» туралы оның «өзгертілмеуі тиіс» екенін айтады.

«Мен 1843 жылғы кестенің Жаратқан Иенің қолымен бағытталғанын және оның өзгертілмеуі тиіс екенін көрдім; ондағы сандар Оның қалауындағыдай болғанын; Оның қолы солардың кейбіріндегі бір қателікті жауып, жасырып тұрғанын, сондықтан Оның қолы алынғанға дейін оны ешкім көре алмағанын көрдім». *Early Writings, 74.*

Пайғамбарлық Рухы, анық түрде, «жеті уақытты» құптады, әрі оның құптауы диаграммадағы сандарды өзгертпеу туралы ескерту болды; сол диаграммада «жеті уақыт» орталық бағанды және жоғарғы оң жақ бұрышты құрайды. 1863 жылы Урия Смиттің қолдан жасалған жалған диаграммасымен бірге, Құдайды қабылдамай тастаған ежелгі Израил арқылы бейнеленген іргелі шындықтарды біртіндеп теріске шығару орын алды, ал Пайғамбарлық Рухы 1863 жылғы бүлікті анықтап көрсетті. 1863 жылғы бүліктің мерзімі Езекиел кітабында берілген пайғамбарлық желімен сәйкес келеді. Сол тарихи желіде қорытынды Иерусалимнің күйреуі болды, ол Жексенбілік заңды бейнеледі. 1863 жылдан бастап жуық арада келетін Жексенбілік заңға дейінгі кезең б.з.д. 1097 жылғы Саул патшаның тарихынан б.з.д. 586 жылғы Седекияға дейінгі тарих арқылы бейнеленді.

Седекия б.з.б. 573 жылғы Мерейтойдан он төрт жыл бұрын Бабылға тұтқынға алынды. Он жетінші Мерейтой циклі б.з.б. 622 жылы басталды, ал отызыншы жылы Езекиел б.з.б. 591 жылы діни қызметкер ретінде алға қойылады, содан кейін бес жыл өткен соң Иерусалим б.з.б. 586 жылы қиратылды. Ол біздің заманымыздың 70 жылы Тит тарапынан екінші рет қиратылған жылдағы сол күннің өзінде қиратылды. Езекиелдің бірінші тарауының бірінші аяты Иерусалимнің қиратылуынан бес жыл бұрын және қырқыншы тараудағы ғибадатхана көрінісінен он тоғыз жыл бұрын айтылған.

Тұтқынға түскеніміздің жиырма бесінші жылында, жылдың басында, айдың оныншы күні, қала қиратылғаннан кейінгі он төртінші жылы, дәл сол күні Жаратқан Иенің қолы менің үстімде болды да, Ол мені сонда алып барды. Езекиел 40:1.

Жердің сенбілік өсиетіне қатысты келісімге мойынсұнбағаны үшін, Құдай жердің сенбілігі болып табылатын жетінші жылға бағынбаудың қарғысы «жеті есе» болатынын көрсетті. «Уақыт» — бір жыл, ал «жыл» — үш жүз алпыс күн, сондықтан жеті есе үш жүз алпыс —

екі мың бес жүз жиырма жыл. Миллериттер «екі мың бес жүз жиырма» деген тіркесті қолданбаған болуы мүмкін, бірақ олардың екі қасиетті кестесінің екеуінде де екі мың бес жүз жиырма жыл сандық түрде көрсетілген.

Исраилдің солтүстік патшалығына да, Яһуданың оңтүстік патшалығына да жеті есе қарғыс жариялануы Уильям Миллердің алғашқы, немесе сіз «негіз қалаушы», тіпті «альфа» түсінігі деп те айта алатын ұғымы болды. 1863 жылы Лаодикеялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі Миллердің ашқан жаңалықтарының негіз қалаушы түсінігін қабылдамай тастады; бүкіл Миллерит қозғалысының іргетасын құраған сол «жаңалықтарды». Киелі Рухтың жетелеуі мұның болуы мүмкін екенін тікелей ескерткен еді, әрі солай болды, және бұл әлдеқашан болған.

Бабыл тұтқынынан кейін қайта қалпына келтірілген ғибадатхананың іргетасы бірінші жарлықтың тарихы кезінде, ал екінші жарлықтан бұрын аяқталды. Ғибадатхана екінші жарлықтың тарихында толықтай салынды. Үшінші жарлықта көне тура Исраилге ұлттық егемендік қайта қалпына келтірілді. Уильям Миллер 1798 жылы келген және 1840 жылғы 11 тамызда құдірет алған бірінші періштені бейнелейді. Екінші періште іргетастар қаланғаннан кейін келді; мұны 1842 жылғы мамырда жарияланған 1843 жылғы кесте бейнелейді. 1844 жылғы алғашқы түңілу кезінде, 1844 жылғы альфа-түңілуінде, екінші періште де, сондай-ақ қыздар туралы астарлы әңгімедегі кідіру уақыты да келді, ал екінші періштенің хабары Ехетер лагерлік жиналысында құдірет алған кезде, ғибадатхана аяқталды. Содан кейін 1844 жылғы ұлы, немесе омега-түңілуінде, Келісімнің Хабаршысы кенеттен Өз ғибадатханасына келді; бұл үшінші жарлықтан басталып, үшінші періштенің келуімен аяқталған екі мың үш жүз жылдың орындалуы еді.

Жосия «Құдайдың іргетасы» дегенді білдіреді. Патша Жосия болсын, не Жосия Литч болсын — екеуі де іргетастардың нышандары; бұл нышандар алғашқы жарлықтың тарихында бейнеленгеніндей және Леуіліктер 23-тарауының алғашқы жиырма екі аятында баяндалған көктемгі мейрамдар арқылы көрсетілгеніндей көрінеді. Іргетастар, көктемгі мейрамдар және алғашқы жарлық — бұлардың бәрі де 1840 жылдың әрі бірінші періштенің күш-қуатпен жабдықталуының нышандары. Езекиел 40-тарау 1-аятта көрсетілгендей, б.з.д. 573 жылғы 22 қазан — 1844 жылғы 22 қазанның әрі өлілерге қатысты соттың ашылуының нышаны, сондай-ақ тірілерге қатысты соттың ашылуы кезіндегі 2001 жылғы 11 қыркүйектің де нышаны. Осы мақалаларды қадағалап келген кез келген адам мен қолданып отырған қолданбаларды білуге тиіс.

Езекиел — өз жазбаларында бейнеленген пайғамбарлық тарихтың ішіндегі бір нышан. Сегізінші тараудың соңында жиырма бес еркек күнге тағзым еткен кезде, Езекиел сол жерде болды. Сондай-ақ ол келесі тарауларда да болды, онда Эллен Уайт Иерусалимге түсірілген «мөрлеуден кейін келетін қырып-жоюды» Жетінші күн адвентистері шіркеуі деп анықтайды. Алғашқы он бір тарауда Езекиел көктегі киелі орынға нұсқауларын алу үшін кіргізіледі; 1844 жылы миллериттер де соны істеуге шақырылған еді, әрі бұл қозғалыс қазір де соны істеуге шақырылып отыр.

Осылайша Езекиел сендерге белгі болады: ол не істеген болса, сендер де соның бәрін істейсіңдер; ал бұл орындалғанда, Менің Жаратушы Ие Құдай екенімді білесіңдер. Езекиел 24:24.

Бұл Келгенде

Соңғы күндерде біз Езекиел бейнелеп көрсеткен нәрселер Құдай халқының арасында қайта қайталанып жатқан межеге жеткенде, біз Езекиелдің белгісіне жеткен боламыз. Езекиелдің жүз қырық төрт мыңды білдіретінін білгенде және мұны сенім мен түсініктің сондай бір дәрежесінде білгенде, ол қасиеттелген үмітпен иелік етіп, Езекиел өз жазбаларында бейнелеп көрсеткеннің бәрі соңғы күндердегі жүз қырық төрт мыңға қатысты оқиғалардың киелі бірізділігінің бейнесі екенін танытса — мұны білген кезде, сонда «сендер білетін боласыңдар»: «Жаратқан Ие» — «Құдай».

Осы ойларды келесі мақалада жалғастырамыз.